

Čís. 4232.

Soud není při posudku podle § 341 tr. ř. co do výměry náhradního trestu vázán ustanovením § 17 tr. zák., nýbrž může navrhnouti i delší náhradní trest než dvacet let.

(Rozh. ze dne 7. srpna 1931, N I 103/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací podává posudek podle § 341 tr. ř. o rozsudku smrti, vynesném krajským jako porotním soudem v České Lípě dne 1. června 1931 nad Eduardem E-em pro zločin žhářství podle §§ 166, 167 písm. a), b), c) tr. zák., připojil se k návrhu porotního soudu, doporučujícímu udělení milosti Eduardu E-ovi, a pro případ, že se tak stane, navrhl náhradní trest těžkého, čtvrtletně jedním postem a každoročně dne 6. září uzavřením o samotě v temné komůrce na tvrdém loži zotřenému žaláře dvaceti let. Generální prokurátor projevil tento názor: »Udělením milosti může býti trest zcela nebo z části prominut, anebo může na místě přísnějšího trestu stanoven býti mírnější zákonu známý trest; zákon stanoví nejdelší dobu trestu dočasného dvaceti lety těžkého žaláře, není tedy delší než dvacetiletý těžký žalář (jako trest dočasný) podle zákona přípustný. Aniž by bylo zapotřebí pouštěti se do řešení otázky, zda by president republiky u výkonu svého práva, udělení milost, mohl určit náhradní trest vyšší, než jest zákonem připuštěn, má za to, že nejvyšší soud jest ve svém návrhu oním způsobem obmezen, takže nemůže navrhovati náhradní trest ve výši, která přesahuje nejvyšší míru zákona. Má proto za to, že nejvyšší soud by mohl jako náhradní trest, chce-li se spokojiti s trestem dočasným — a v tomto směru projevil i svůj souhlas — navrhnouti trest těžkého žaláře v trvání nejvýše 20 let«. Nejvyšší soud nesouhlasil s názorem generálního prokurátora, maje za to, že soud není při svém posudku ohledně výměry náhradního trestu vázán ustanovením § 17 tr. zák., neboť toto ustanovení již podle svého doslovu (»Zur Kerkerstrafe wird . . . verurteilt«) platí jen pro výměru trestu při odsuzování k trestu žaláře, nikoliv pro výměru náhradního trestu pro případ udělení milosti presidentem republiky. President republiky není ve svém ústavním právu (§ 103 úst. l.), zmírniti trest, nijak omezen. Tu pak vyplývá již z pojmu posudku (přiměřenosti náhradního trestu, § 341 tr. ř.), že ani pro soudy posudek ten podávající nemá omezení § 17 tr. zák. platnosti.

Čís. 4233.

Zákon mluví v § 187 tr. zák. o »soudu« vůbec, všeobecně, bez bližšího označení neb omezení co do oboru působnosti; v zákoně není podkladu pro názor, že slovem soud jsou tu míněna jen ta oddělení a ony orgány soudu, jež jsou povolány k trestnímu stíhání.

Přednosta soudu, revidující věci doličné, jest »soudem nebo jinou vrchností« ve smyslu § 187 tr. zák.

(Rozh. ze dne 12. srpna 1931, Zm I 617/30.)